

13. 5. 2020

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Koronavirová novela insolvenčního zákona

Dne 24. 4. 2020 došlo k nabytí účinnosti zákona č. [191/2020](#) Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastnící se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu (dále jen „Zákon“).

Zákon cílí na urgentní potřebu některých změn na poli práva procesního, insolvenčního, exekučního a práva obchodních korporací, jejichž cílem je reagovat na důsledky mimořádných opatření přijatých orgány veřejné moci při výskytu epidemie koronaviru SARS-CoV-2.

Předmětem tohoto článku je seznámení s novinkami na poli insolvenčního práva.

Odklad povinnosti některých dlužníků podat dlužnický insolvenční návrh

Dle ustanovení § 98 odst. 1 zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InsZ**“), má dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem[1], povinnost podat dlužnický insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležitě pečlivosti měl dozvědět o tom, že naplňuje znaky svého úpadku ve smyslu ustanovení § 3 InsZ (tj. platební neschopnost či předlužení). Tuto povinnost pak má i tehdy, byl-li pravomocně zastaven výkon rozhodnutí prodejem jeho podniku nebo exekuce proto, že cena majetku náležejícího k podniku nepřevyšuje výši závazků náležejících k podniku, přičemž to neplatí, má-li dlužník ještě jiný podnik.

S porušením povinnosti dlužníka formálně zahájit insolvenční řízení bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležitě pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku, přitom právní řád spojuje s řadou nepříznivých důsledků pro dlužníky či jejich statutární zástupce. V tomto smyslu lze uvést například povinnost k náhradě škody věřitelům, jejichž uspokojení v insolvenčním řízení bylo (i v nepatrném rozsahu) zkráceno, povinnost vydat prospěch získaný ze smlouvy o výkonu funkce k výzvě insolvenčního správce či (za určitých okolností) možnost založení ručení při úpadku obchodní korporace za její dluhy ve smyslu ustanovení § 68 zákona č. [91/2002](#) Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZOK**“).

Zákon vychází ze situace, že se podnikatelské subjekty mohly v důsledku skutečností způsobených přijetím mimořádných opatření orgánu veřejné moci při epidemii[2] (dále jen „**Mimořádné opatření při epidemii**“) dostat do stavu přechodného faktického úpadku (zejména ve formě platební neschopnosti), který by nicméně po odpadnutí příslušných příčin měly být schopny odvrátit, znovunastartovat podnikání a obnovit plný provoz životaschopného podniku. Zákonodárce proto považuje za neúčelné, aby i za takové situace trval na povinnosti formálně zahájit insolvenční řízení.

V návaznosti na tento předpoklad přináší Zákon v § 12 pravidlo, že se výše uvedené ustanovení § 98 odst. 1 InsZ nepoužije v době ode dne nabytí účinnosti Zákonu do uplynutí 6 měsíců od ukončení nebo zrušení Mimořádného opatření při epidemii, které převážně způsobilo nemožnost nebo podstatné ztížení možnosti subjektu plnit své závazky.

V této souvislosti je nutné upozornit, že uvedená úleva se nevztahuje na subjekty, jejichž úpadek

- nastal již před přijetím Mimořádného opatření při epidemii; nebo
- jejichž úpadek nebyl převážně způsoben v důsledku okolností související s Mimořádným opatřením při epidemii, která by subjektu znemožňovala nebo podstatně ztěžovala plnit své peněžité závazky.

Uvedená výjimka z povinnosti podle ustanovení § 98 odst. 1 InsZ tudíž nemíří na osoby, k jejichž úpadku by v rozhodném časovém období došlo nezávisle na epidemii koronaviru SARS-CoV-2, nýbrž v důsledku jiných okolností.

Uvedená úleva je časově omezena k nejpozdějšímu datu 31. 12. 2020, a to nezávisle na případném dalším trvání Mimořádného opatření při epidemii. To znamená, že i v případě, kdy by k datu 31. 12. 2020 dále trvalo některé z Mimořádných opatření při epidemii, došlo by k tomuto datu k ukončení trvání zvláštního opatření podle § 12 Zákona a dlužníky by od 1. 1. 2021 opět zatěžovala v plném rozsahu povinnost podle ustanovení § 98 odst. 1 InsZ, a to včetně veškerých nepříznivých důsledků při jejím porušení.

Plošná nicotnost věřitelských insolvenčních návrhů

Zákon dále vylučuje právní následky podaného věřitelského insolvenčního návrhu, a to v době od nabytí účinnosti Zákona do dne 31. 8. 2020. K takovému návrhu se nepřihlíží. Takový insolvenční návrh tedy nevyvolává žádné právní následky a hledí se na něj, jako by podán nebyl. K účinku nepřihlížení k takovému věřitelskému návrhu se vztahuje i skutečnost, že takový insolvenční návrh není zveřejněn v insolvenčním rejstříku.

Lze upozornit, že účinky ustanovení § 13 Zákona jsou plošné a vztahují se tak na všechny potenciální dlužníky, bez ohledu na důvod a dobu vzniku úpadku. Uvedené ustanovení tedy (narozdíl od výše uvedeného ustanovení § 12 Zákona) brání věřiteli v zahájení insolvenčního řízení i proti dlužníkům, jejichž úpadek nastal již před přijetím Mimořádného opatření při epidemii a jejichž úpadek nebyl převážně způsoben v důsledku okolností souvisejících s Mimořádným opatřením při epidemii. Zákonodárce pak s tímto plošným účinkem spojuje výrazně kratší dobu této úlevy (do dne 31. 8. 2020) než v případě úlevy od povinnosti podat dlužnický insolvenční návrh v ustanovení § 12 Zákona (do uplynutí 6 měsíců od ukončení nebo zrušení Mimořádného opatření při epidemii, případně nejpozději do dne 31. 12. 2020).

Pokud věřitel podal v rozhodné „zapovězené“ době insolvenční návrh, ke kterému se nepřihlíží, pak není vyloučeno, aby podal po 31. 8. 2020 insolvenční návrh nový.

Institut mimořádného moratoria

V ustanoveních § 115 až 127 InsZ je upraven institut moratoria, které zejména umožňuje poskytnout dlužníkovi v insolvenčním řízení dočasnou ochranu před prohlášením úpadku a dává mu možnost nalézt způsob řešení úpadku nebo hrozícího úpadku nebo dosáhnout dohody o vypořádání svých dluhů s věřiteli.

Zákon nově zakotvuje institut mimořádného moratoria. Tento nový institut modifikuje úpravu moratoria podle ustanovení § 115 a násl. InsZ, a to zejména ve snaze o poskytnutí citelnějších úlev a rychlejší, dočasné a relativně neformální ochrany dlužníkům. Tato modifikace je přitom provedena s tím, že pokud nově zakotvené ustanovení § 127a InsZ nestanoví jinak, uplatní se i na úpravu mimořádného moratoria subsidiárně pravidla pro moratorium podle ustanovení § 115 a násl. InsZ.

Mimořádné moratorium zajišťuje dlužníkovi oprávnění hradit přednostně závazky bezprostředně související se zachováním podniku a vzniknuvší po vyhlášení mimořádného moratoria, a to bez obavy,

že takové jednání by bylo následně posouzené jako zvýhodňující vůči některým věřitelům. Mimořádné moratorium také chrání dlužníka před ukončením smluv na dodávky energií, surovin, zboží a služeb z důvodu prodlení dlužníka, přičemž zakazuje těmto dodavatelům jakékoli pokusy kvalifikovat důvod ukončení smlouvy jiným způsobem či odepřít pokračování v dalším plnění smlouvy.[\[3\]](#)

Podání návrhu na mimořádné moratorium je umožněno v době do 31. 8. 2020 dlužníkovi, který je podnikatelem a který nebyl ke dni 12. 3. 2020 v úpadku. Výhody mimořádného moratoria podle § 127a InsZ tedy nejsou přiznány subjektům, které se nacházely v úpadku ještě před krizovou situací.

Návrh na vyhlášení mimořádného moratoria není vázán na podání insolvenčního návrhu a na zahájení insolvenčního řízení. Zároveň s tím je ponechána možnost (jinak zdravým dlužníkům) podat návrh na mimořádné moratorium i po zahájení insolvenčního řízení na návrh jiné osoby než dlužníka.[\[4\]](#)

Zákonodárce se snaží o zajištění relativně neformálního a rychlého operativního přístupu k institutu mimořádného moratoria. Významnou odchylkou od standardního moratoria v tomto smyslu je, že k jeho vyhlášení se nebude vyžadovat předběžný nadpoloviční souhlas věřitelů. Částečně se rovněž nahrazuje předložení vybraných písemností čestným prohlášením a doplněním návrhu o důležité údaje svědčící o dlužníkově poctivém záměru.

Insolvenční soud se pro účely rozhodnutí o vyhlášení mimořádného moratoria omezí na posouzení, zda návrh obsahuje níže uvedené předepsané náležitosti a zda dosud nebylo věcně rozhodnuto o případném insolvenčním návrhu. V případě splnění podmínek bude mimořádné moratorium vyhlášeno automaticky, přičemž insolvenční soud vždy výslovně uvede, že se jedná o mimořádné moratorium.

V souvislosti s uvedeným čestným prohlášením lze upozornit, že ačkoliv insolvenční soudy nebudou posuzovat věcnou správnost skutečností uvedených v čestném prohlášení, nic insolvenčnímu soudu nebrání již vyhlášené mimořádné moratorium zrušit v případě, že se ukáže, že dlužník nepředložil pravdivé prohlášení. Pokud pak dlužník způsobí v důsledku nepravdivě uvedených skutečností škodu či jinou újmu, hrozí založení jeho odpovědnosti za takovou škodu a ručení statutárních orgánů ve smyslu ustanovení § 127 InsZ.[\[5\]](#)

Mimořádné moratorium je možné vydat na dobu 3 měsíců. Po uplynutí této doby může insolvenční soud na návrh dlužníka dobu trvání mimořádného moratoria prodloužit. Takové prodloužení bude možné již pouze za předpokladu, že dlužník k tomuto návrhu písemně prohlásí většiny jeho věřitelů, počítané podle výše jejich pohledávek, že s prodloužením mimořádného moratoria souhlasí. Rovněž dlužník musí k tomuto návrhu předložit seznam svých závazků, o kterém čestně prohlásí, že je k datu podání návrhu úplný a správný. S nepravdivostí tohoto seznamu závazků pak bude spojeno (stejně jako s výše uvedeným čestným prohlášením při návrhu na vyhlášení mimořádného moratoria) riziko odpovědnosti za způsobenou škodu či jinou újmu a riziko ručení statutárních zástupců dlužníka ve smyslu ustanovení § 127 InsZ.

Vyhlášením mimořádného moratoria dochází k omezení možnosti zřízení a realizace zajištění a provedení exekuce na majetek dlužníka. Uvedené konkrétně znamená, že od zveřejnění rozhodnutí o vyhlášení mimořádného moratoria zásadně není možné nově zřídit a ze strany již zajištěného věřitele realizovat právo na uspokojení ze zajištění, které se týká majetku ve vlastnictví dlužníka. Od okamžiku vyhlášení mimořádného moratoria tak není možné zřídit anebo realizovat právo na uspokojení ze zajištění spočívající v zástavním právu, zadržovacím právu, omezení převodu nemovitosti, zajišťovacím převodu práva nebo v postoupení pohledávky k zajištění anebo obdobným právem podle zahraniční právní úpravy. Okamžikem vyhlášení mimořádného moratoria dále nelze

provést výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty. Výkon rozhodnutí či exekuci lze nařídit nebo zahájit, nelze ji však provést. Tyto účinky se vztahují na soudní, daňovou i správní exekuci.

Při vyhlášení mimořádného moratoria se pak na druhou stranu uplatní ustanovení § 111 InsZ, které zapovídá dlužníkovi jednání, které by vedlo k podstatné změně ve skladbě, využití či určení majetku dlužníka anebo k jeho nikoli zanedbatelnému zmenšení. Takového zákazu se však netýká možnost dlužníka čerpat od státu, EU či jejích orgánů, územních samosprávných celků či jiných entit ovládaných těmito subjekty pomoc určenou podnikatelům ke zmírnění následků krizové situace vyvolané koronavirem SARS CoV-2. Dlužníkovi se tedy automaticky povoluje využít úlev, podpor a finančních prostředků z veřejných prostředků určených ke zmírnění dopadů epidemie bez rizika rozporu s pravidly při nakládání s jeho majetkovou podstatou ve smyslu ustanovení § 111 InsZ.

Je nutno podotknout, že vyhlášení mimořádného moratoria nebrání věřitelům dlužníka, aby tito uplatňovali svá práva individuální žalobou. Mimořádné moratorium pak není ani překážkou řízení o takových žalobách. S uvedeným dále souvisí, že věřitelům po dobu trvání mimořádného moratoria nezačínají nebo dále neběží zákonné lhůty k uplatnění jejich práv vůči dlužníkovi.

Na závěr výkladu k institutu mimořádného moratoria dodáváme, že skončí-li mimořádné moratorium uplynutím doby, na kterou bylo vyhlášeno nebo rozhodnutím insolvenčního soudu na dlužníkův návrh, vyškrtne insolvenční soud dlužníka neprodleně ze seznamu dlužníků a údaje o něm v insolvenčním rejstříku zneprístupní. Dlužník tedy po ukončení moratoria z těchto důvodů nebude dohledatelný v seznamu dlužníků ve veřejném insolvenčním rejstříku, čímž dochází k zamezení podpůrných rizik vyplývajících z případné negativní publicity podnikatele v insolvenčním rejstříku.

Možnost dočasného přerušení plnění schváleného reorganizačního plánu

Jako další opatření Zákon předkládá dlužníkům možnost, aby tito požádali insolvenční soud o dočasné přerušení plnění jejich schváleného reorganizačního plánu.

Zákon ve svém ustanovení § 16 odst. 1 konkrétně stanoví, že v insolvenčním řízení, ve kterém byl k 12. 3. 2020 pravomocně schválen reorganizační plán, který nebyl ještě zcela splněn, je dlužník oprávněn v době, po kterou trvají účinky opatření podle § 12 Zákona (viz výše), navrhnout insolvenčnímu soudu, aby rozhodl, že je dlužník oprávněn dočasně přerušit plnění reorganizačního plánu, a to nejdéle do konce doby, po kterou trvají účinky opatření podle § 12 Zákona.

Uvedená úleva tedy umožňuje, aby dlužník po přechodnou dobu - do uplynutí 6 měsíců od ukončení nebo zrušení Mimořádného opatření při epidemii, nejpozději však do 31. 12. 2020 - požádal o dočasné přerušení plnění reorganizačního plánu, a tedy o zproštění povinnosti hradit závazky vyplývající ze schváleného reorganizačního plánu, aniž by se vystavoval riziku přeměny reorganizace v konkurs (z důvodu, že v průběhu provádění reorganizačního plánu neplní své podstatné povinnosti stanovené tímto plánem nebo ukáže-li se, že podstatnou část tohoto plánu nebude možné plnit). Daným opatřením tedy dochází k vyloučení aplikace ustanovení § 363 odst. 1 písm. d) InsZ. Je nutné zdůraznit, že povinnost hradit ostatní závazky, tj. závazky nevyplyvající ze schváleného reorganizačního plánu, tímto opatřením dotčena není.

Další opatření Zákona v oblasti insolvenčního práva

Mimo výše uvedených opatření a institutů přináší Zákon další opatření v oblasti insolvenčního práva, když

- UMOŽŇUJE POVOLENÍ PROMINUTÍ ZMEŠKÁNÍ NĚKTERÝCH LHŮT STANOVENÝCH K PROVEDENÍ ÚKONU V INSOLVENČNÍM ŘÍZENÍ ZAPŘÍČINĚNÉHO V DŮSLEDKU

MIMOŘÁDNÝCH OPATŘENÍ PŘI EPIDEMII;

- DOČASNĚ UPRAVUJE PRAVIDLA PRO DORUČOVÁNÍ PÍSEMNOSTÍ V INSOLVENČNÍM ŘÍZENÍ ZDŮRAZNĚNÍM ROLE VEŘEJNĚ PŘÍSTUPNÉHO ELEKTRONICKÉHO INSOLVENČNÍHO REJSTRÁKU; A
- PŘINÁŠÍ NĚKTERÁ ZMÍRŇUJÍCÍ OPATŘENÍ NA POMOC DLUŽNÍKŮM - FYZICKÝM OSOBÁM, JEJICHŽ ÚPADEK JE ŘEŠEN V TZV. „STARÝCH“ ODDLUŽENÍCH, TJ. V ODDLUŽENÍCH PROBÍHAJÍCÍCH PODLE PŘÁVNÍ ÚPRAVY PŘED NABYTÍM ÚČINNOSTI TZV. ODDLUŽOVACÍ NOVELY INSZ[6], JAKO JE
 - ZMÍRNĚNÍ PODMÍNEK PŘI ROZHODNUTÍ O ZMĚNĚ VÝŠE SPLÁTEK V ODDLUŽENÍ PLNĚNÍM SPLÁTKOVÉHO KALENDÁŘE TAK, ŽE SOUD MŮŽE POVOLIT TAKOVOU ZMĚNU I V PŘÍPADĚ, KDY NEZAJIŠTĚNÍ VĚŘITELÉ NEDOSÁHNOU V DŮSLEDKU NOVÉ VÝŠE SPLÁTEK ALESPŮŇ NA 50% HODNOTU SVÝCH POHLEDÁVEK;
 - ZMÍRNĚNÍ DŮVODŮ PRO ZRUŠENÍ ODDLUŽENÍ TAK, ŽE NESPLNĚNÍ PODSTATNÉ ČÁSTI SPLÁTKOVÉHO KALENDÁŘE (ZPŮSOBENÉ PŘEVÁŽNĚ V DŮSLEDKU OKOLNOSTI SOUVISEJÍCÍ S MIMOŘÁDNÝM OPATŘENÍM PŘI EPIDEMII) NENÍ DŮVODEM ZRUŠENÍ SCHVÁLENÉHO ODDLUŽENÍ A ROZHODNUTÍ O ŘEŠENÍ DLUŽNÍKOVA ÚPADKU KONKURSEM; A
 - ZMÍRNĚNÍ PODMÍNEK PRO PŘIZNÁNÍ OSVOBOZENÍ OD DLUHŮ ZAHRNUTÝCH DO ODDLUŽENÍ TAK, ŽE INSOLVENČNÍ SOUD MŮŽE DLUŽNÍKU PŘIZNAT OSVOBOZENÍ OD PLACENÍ POHLEDÁVEK ZAHRNUTÝCH DO ODDLUŽENÍ V ROZSAHU, VE KTERÉM DOSUD NEBYLY USPOKOJENY, A TO I TEHDY, JE-LI HODNOTA PLNĚNÍ, KTERÉ PŘI SPLNĚNÍ ODDLUŽENÍ OBDRŽELI NEZAJIŠTĚNÍ VĚŘITELÉ, NIŽŠÍ NEŽ 30 %.

Závěr

Podstatnou novinkou je zakotvení institutu mimořádného moratoria, který může pro podnikatele představovat použitelnou platformu pro překonání současné nepříznivé hospodářské situace spojené s přechodným výpadkem likvidních a disponibilních zdrojů způsobeným náhlým omezením příjmů. Daný institut může pro podnikatele přinést potřebný čas a prostor pro znovunastartování jejich činnosti. V této souvislosti pozitivně vnímáme také suspenzi zákonné povinnosti podat dlužnický insolvenční návrh při nabytí vědomosti o naplnění znaků úpadku. Souhlasíme s předpokladem, že důsledné lpění na pravidlech insolvenčního práva, týkajících se zejména pravidel a souvislostí při zahájení insolvenčního řízení, by mohlo přinést pro velké množství podnikatelů až likvidační důsledky, ačkoliv tito jsou za běžné situace hospodářsky „zdraví“ a do nastalých potíží se nedostali v důsledku svých neobratných podnikatelských rozhodnutí, nýbrž v důsledku objektivní nemožnosti vykonávat svou činnost.

Za negativum považujeme opatření, které plošným způsobem odebírá právní účinky věřitelským insolvenčním návrhům. Vzhledem k zakotvení institutu mimořádného moratoria považujeme plošnou nicotnost věřitelských insolvenčních návrhů jako opatření nadbytečné, když pro účely ochrany dlužníků před věřiteli spatřujeme nástroj mimořádného moratoria (v podnikatelském segmentu) jako vhodnější. Odebrání právních účinků věřitelských insolvenčních návrhů tedy představuje v porovnání s institutem mimořádného moratoria určitou duplicitu a výrazné zvýhodnění dlužníků na úkor věřitelů.

Mgr. Jan Tomaier,
advokát

Mgr. Jakub Kalányos,

advokátní koncipient

[Tomaier Legal advokátní kancelář s.r.o.](#)

Sídlo:

Černokostelecká 281/7
100 00 Praha 10

Tel.: +420 224 325 708

Pobočka:

Studentská 435
290 01 Poděbrady

Tel: +420 224 217 777

Email: office@tomaierlegal.cz

[1] Tuto povinnost mají také zákonní zástupci dlužníka a jeho statutární orgán a likvidátor dlužníka, který je právnickou osobou v likvidaci.

[2] Zákon v ustanovení § 1 odst. 2 legálně definuje mimořádné opatření při epidemii jako: a) veškerá krizová opatření Vlády podle ustanovení § 2 písm. c) krizového zákona v době nouzového stavu; b) mimořádná opatření vydaná v roce 2020 Ministerstvem zdravotnictví podle příslušných ustanovení zákona o ochraně veřejného zdraví k ochraně obyvatelstva a prevenci nebezpečí vzniku a rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS CoV-2; a c) mimořádná opatření vydaná v roce 2020 krajskou hygienickou stanicí podle příslušných ustanovení zákona o ochraně veřejného zdraví k zamezení dalšího šíření onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS CoV-2.

[3] Výjimkou z tohoto pravidla je jen odepření nového čerpání úvěru či jiného peněžního plnění v důsledku případu porušení podmínky pro jeho poskytnutí, který nastal již před vyhlášením mimořádného moratoria.

[4] V případě návrhu na mimořádné moratorium podaného po zahájení insolvenčního řízení na návrh jiné osoby než dlužníka musí být takový návrh podán do 15 dnů od doručení insolvenčního návrhu dlužníku insolvenčním soudem.

[5] Dle ustanovení § 127 odst. 1 InsZ dlužník, který v době trvání moratoria poruší své povinnosti stanovené InsZ, odpovídá věřitelům za škodu nebo jinou újmu, kterou jim tím způsobí. Této

odpovědnosti se dlužník zproští, jen když prokáže, že škodě nebo jiné újmě nemohl zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které po něm bylo možné spravedlivě požadovat se zřetelem k průběhu moratoria. Dle ustanovení § 127 odst. 2 InsZ pak za škodu nebo jinou újmu vzniklou podle odstavce 1 ručí společně a nerozdílně členové statutárního orgánu dlužníka.

[6] Zákon č. [31/2019](#) Sb., kterým se mění zákon č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [6/2002](#) Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [312/2006](#) Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. [296/2017](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [292/2013](#) Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Odpovědnost členů statutárního orgánu za nepodání insolvenčního návrhu včas](#)
- [Úmyslně zkracující právní jednání mezi dlužníkem a osobou blízkou](#)
- [Nejvyšší soud ČR: Úhrada úroků ze zápůjčky jako zvýhodňující jednání? Klíčový výklad k § 241 odst. 5 písm. b\) insolvenčního zákona](#)
- [K postavení zajištěného věřitele v insolvenčním řízení](#)
- [K \(ne\)způsobilosti notářského zápisu jako exekučního titulu pro nařízení exekuce prodejem zástavy](#)
- [Promlčení pracovněprávních pohledávek postavených na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou](#)
- [Preventivní restrukturalizace](#)
- [Odpovědnost státu za nesprávný úřední postup exekutora: Je stát skutečně „posledním dlužníkem“?](#)
- [Odstoupení od smlouvy v insolvenčním řízení](#)
- [Zřízení exekutorského zástavního práva - právní rámec, dopady a judikatura](#)
- [Novela nařízení o insolvenčním řízení nabyla účinnosti - jaké přinesla změny?](#)